

[Gregersen.]

naar vi ikke har deltaget i Forhandlingen her om Ændringsforslagene, skyldes det for det første, at der ikke er nogen Mulighed for at ændre ved disse mange Ændringsforslag — det er jo givet, at de bliver vedtaget —, for det andet, at vi ikke har haft Adgang til Udvalgsarbejdet og ganske naturligt ikke paa een Nat kan overvære Rækkevidden af alle Ændringsforslagene.

Jeg benytter da den af Socialministeren givne Anledning til at henstille, om man ikke, hvis man skal ændre Forretningsordenen, kunde gøre det paa den Maade at vi i det mindste fik Lov til at overvære Udvalgsforhandlingerne, selv om vi ikke kunde faa Stemmeret, eller saaledes at vi fik en Stilling som den, der nu i den nye Lov om Købstadkommunernes Styrelse hjemles ved Bestemmelsen om Mindretallets Ret til at vide Besked om, hvad der sker; herved kunde Mindretallets Ret blive varetaget noget bedre, end Tilfældet i Øjeblikket er.

Jeg henvendte mig til Formanden for Udvalget og spurgte, om det ikke var muligt, at vi kunde faa Ændringsforslagene i god Tid, vi vidste jo, at der var overordentlig mange. Men Forretningsordenen har naturligvis ikke tilladt noget saadant. Dette er Aarsagen til, at vi ikke før har taget Ordet ved denne Lejlighed. Men jeg kan godt allerede i Dag sige, at vi agter at stemme for Lovforslaget, naar det kommer til tredje Behandling.

Ordføreren (Fr. Andersen [Holbæk A.]):

Jeg skal blot i Tilslutning til den højtærede Ministers Bemærkninger anmode den højtærede Formand om, at der foretages en Retelse i Ændringsforslag Nr. 184 b), saaledes at det kun kommer til at lyde saadan: „Sidste Punktum udgaar“. Ændringsforslagets øvrige Indhold er fremkommet ved en Fejl af Udvalget.

Inger Gautier Schmit: Jeg skal ingenlunde forlænge denne i øvrigt ganske korte Debat. Men naar den højtærede Socialminister direkte spørger mig, hvorfra jeg ved, at han tidligere gik ind for Værgeraadens Uafhængighed, maa jeg alligevel minde Ministeren om, at han gennem Kommissionsbetænkningen den Gang direkte udtalte, at man burde fastholde Værgeraadstanken, fordi man her havde et Organ, der var fremgaaet af Befolkningens eget Valg. Og den højtærede Minister var ogsaa med i den Udtalelse i Kommissionsbetænkningen, der siger, at Flertallet maa anse et direkte Valg

for langt bedre end Valg f. Eks. gennem de kommunale Raad, idet disse Raad er valgt i væsentlig Grad med andre Formaal for Øje og derfor ikke kan antages at sidde inde med Betingelserne for at træffe de bedst mulige Valg af Personer, der skønnes egnede til at overtage Hvervet som Værgeraadsmedlemmer.

Det var i Tilslutning til § 27, at jeg fremkom med mine Udtalelser. De Ord, som jeg nu citerede, og som den nuværende højtærede Socialminister har sat sit Navn under, viser jo i høj Grad, at Ministeren den Gang var fuldstændig enig med mig i den Opfattelse, som jeg har fastholdt, men som Ministeren altsaa har forladt.

Socialministeren (Steincke): Jeg fremsætter naturligvis ikke en saa haabløs Protest, som det vilde være at protestere imod at jeg skulde have sat mit Navn under det, jeg har underskrevet, men jeg protesterer imod noget ganske andet, nemlig imod det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Udtalelse om, at jeg havde været en af de ivrigste i Udvalget til at gaa den Vej. Men uanset, om jeg havde været en af de ivrigste til at gaa den Vej, saa vilde jeg alligevel, som Forholdene i det hele har ændret sig i vort Samfund, og naar der er Mulighed for at naa til en samlet Socialreform, have stillet det Forslag, jeg har stillet nu. Meget kan forandre sig i 11 Aar; ikke alene for mit Vedkommende har meget forandret sig, ogsaa for det ærede Medlem Fru Gautier Schmit, der i det hele i mine Øjne var langt mere tiltalende for 11 Aar siden.

Inger Gautier Schmit: Ja, den sidste Bemærkning skal jeg lade ligge, det er jo ikke muligt for mig at overbevise den højtærede Socialminister om det modsatte. Jeg vil kun sige, at den højtærede Minister jo netop udtrykte, hvad jeg sagde, nemlig at Systemet skulde opretholdes, men for at Systemet kunde opretholdes, maatte Værgeraadsinstitutionen falde, det indrømmede den højtærede Minister jo fuldstændigt gennem den Udtalelse, han her fremkom med. Det er det, jeg beklager, at man ikke har kunnet finde et System, hvorved man kunde undgaa, at Værgeraadsinstitutionen, der har 30-aarig Hævd, og som bogstavelig talt intet ondt har gjort, skulde falde ved denne Lejlighed, hvor meget andet skal gennemføres. Dette har jeg udtalt og intet andet.

Hermed sluttede Forhandlingen.